

bi z vso silo s čeljustmi za drog in kavelj se jej zapiči. Prav z lahkoto potegnejo krokodila na suho, mu zvežejo sprednje ter zadnje noge, še radi izredne moči smrtno nevaren rep in zatem mu še le izpulijo previdno iz žrela železni drog. Zvezani krokodil je hitro pripravljen za prevoz v farmo. Na opisani način ulovijo naenkrat po več sto aligatorjev prav različne velikosti. — Lastnik farme kupuje krokodile od 20 cm do 4 m dolžine. Kakor znano, leže samica jajca in to v juniju ali juliju od 40 do 60 komadov. S sprednjimi tacami izkopije kje blizu vode v zemljo ploskasto udolbino in v njo spravlja jajca, katera skrbno pokrije z mokrim listjem ter peskom. Žival sama ne vali, ampak solnčni žarki. Samica se mudi le kje prav blizu na zunaj prikritega gnezda, da ga čuva pred sovražniki. Po 60 dneh prilezejo iz jajc majhni krokodilčki, ki hitijo takej v vodo, si iščejo sami hrano, a rastejo ter se razvijajo zelo počasi. Še le po preteku 30 let doseže ameriški aligator dolžino 3 m. V farmi so opazovali, da se razširi aligatorju vsakih pet let gobec tamkaj, kjer rastejo zobje podočniki, za 1 cm. Dolej najdaljši ameriški aligator je dolg 4 in pol metra in cenijo njegovo starost na 800 let. Zverjad bi naj bila strašila po vodah Severne Amerike že 400 let pred njenim odkritjem, kar pa ni verjetno.

Ulovljene aligatorje hranijo z ribami in mesnimi odpadki. 6000 aligatorjev floridske farme pospravi na dan 1000 kg rib. Krokodilova požrešnost je v poletnih mesecih mnogo večja nego v zimskih, če sploh lahko govorimo o pojavih zime na bajnem polutoku Florida. Aligator, ako se podi svobodno, si privoščiti petmesečno zimsko spanje, v ujetništvu pa ne.

Vsakdo bi mislil, da lovijo Amerikanci in redijo po farmah aligatorje radi usnja, ki ga daje koža, a to ni res. Koža krokodila tehta 30 do 40 funtov in se lahko proda za 15 do 25 dolarjev. Pomisleka vredno je, koliko let je treba aligatorja hraniti, predno se izkupi omenjena svota za njegovo kožo. Ako bi pretkani Amerikanci šli le za krokodilovimi kožami, bi tozadevni farmerji ne bili milijonarji.

Aligatorje držijo po farmah predvsem radi tega, da jih prodajajo bogato v razne menežarije, vrtove za divje živali in na posamezne radovedne bogatine. Krokodili v drobni razprodaji so dragi in povpraševanje po njih je veliko.

Nadalje so ukročni aligatorji, posebno samice priljubljena ameriška reklama. Po dve samici uprežejo v lahke voziček in kak majhen deček kočira po mestnih ulicah krokodile. Aligatorje je tudi mogoče naučiti, da lezejo na povešje po 10 in 20 skupaj na vrh lesenega odrca in se valjajo na drugi strani na smeh ter zabavo občinstva navzdol.

Le one krokodile, ki niso za prodajo in ne za reklamo, pobijejo, jim slečejo kožo, ki je za usnje in povrh je že mogoče iztisniti iz vsacega večjega aligatorja 1 l olja.

Cvetlični paradiz.

Cvetlični paradiz ni kje v Indiji ali Ameriki, ampak na Nizozemskem v mestu Aalsmeer. Po mestu ter v okolici so vrtovi, kjer gojijo na vse mogoče umetne načine vrtnice. Da dobimo nekoliko vpogleda v zgorajno cvetličarno, nam naj pojasnijo nekatere številke: V zadnjih letih je bilo izvoženih iz Aalsmeera po celi Evropi vrtnic za 8 in pol milijona zlatih mark in v celem 55 milijonov komadov. Cvetlice izvažajo po železnici, na avtomobilih in na aeroplanih. S stebel režejo cvete zjutraj od osme do devete ure. Narezano blago prevzamejo takoj razpečevalci na veliko, ki rože takoj razpošljejo svojim tvrdkam. V Aalsmeeru je posebna borza, ki določa vrtnicam dnevno ceno. Ako odpošljejo cvetlice z letali, jih imajo še isti dan ob štirih popoldne v Berlinu.

Poleg vrtnic gojijo še takozvane pritlikave grme in fušbajnovno grmičevje, kojega obrezujejo na umetne načine, da dobi sčasom obliko žar, kraljeve krone, kozlove glave, psa, ptiča itd. V omenjene oblike se razraste grmičevje v 30 do 100 letih in roma nato za ogromne cene v vrtove angleških ter ameriških milijonarjev.

Razven tega je dobiti v Aalsmeeru najnežnejše in najlepše vzgojene: tulpe, narcise, levkoje, daliže, pelargonije, aceleje itd. V teh vrtnarijah imajo neprestane žetve teh ali onih vrst — cvetic.

Leta 1928 je bilo v aalsmeerških vrtovih dva milijona raznih cvetličnih lončkov in so pokurili za umetno ogrevanje 10 in pol milijona kg premoga ter koksa.

Koliko izkupijo ti vrtnarji ob priliki ameriških cvetličnih obhodov na avtomobilih, nam naj pojasni primer, da je plačala hčerka ameriškega milijonarja ob priliki cvetličnega korza v Cannesu za okrasitev avtomobila 30.000 holadskih goldinarjev ali 500.000 zlatih mark. Kakor ta bogatašinja jih dela bogznaj koliko, ker ameriškega milijonarju ni nič predrago, ako gre za dosego prvega darila ob raznih prilikah.

*

Iz razkošja starega Rima.

Vsi stari pisatelji povdarjajo bajno razkošje ter zapravljalnost bogatašev starega Rima, ki niso poznali nobenih mej. Zgodovinsko gotovo je, da je egiptiška kraljica Kleopatra (rojena 66 pred Kristusom) za stavo izpila na vinu enega najdragocenejših biserov. S tem dejanjem je upeljala navado, vinu dati dragocenost s primesjo zdrobljenih biserov. Rimski bogataši so se začeli pri raznih pojedinah med seboj kosati, kateri bo ponudil več uničenih biserov v vinu. Treba še omeniti, da je stala rimska pojedina, pri kateri so pili bisere, neizmerne vsote, ker so bili na primer glavna jed: jeziki papagajev, ušesa flamingov itd. Vse te najdražje in redke jedi so nudili povabljenim na dragocenih krožnikih, v skledah ter čašah, ki so imele neverjetno

visoke cene. Bolj ko se je stari Rim širil tem bolj je raslo tudi razkošje v namizni opremi. Rimski konzul Kvintus Fabij, ki je živel 150 let pred Kristusom, je imel srebrni zaklad, ki je bil vreden 840 tisoč Din. Ljudski tribun Mark Druzij, ki je bil mlajši Fabijev tovariš, je posedal srebrnino, ki je 10 krat presejala pravkar beleženo Fabijev vsoto. Četudi so se pozneje oklepali zlatega namiznega orodja, je kljub temu ostalo srebro še glavni material za žlice, vilice ter posode, ki so bile težko srebrne.

Za časa Sulle (88 let pred Kristusom) so cenili v Rimu število težkih in umetno izdelanih namiznih skled na 150 komadov, vsaka v teži 100 funtov (funt pol kilograma). Za časa rimskih cesarjev je dosegla razkošnost v Rimu višek. Tedaj je bila navada, da so pustili bogataši pometati od pojedine preostale jedi s srebrnimi posodami vred v reko Tiberu, ki teče skozi Rim. S prekomerno potratnimi čini so hoteli pokazati neizčrpnost svojega premoženja.

Vendar sta bila zlato in srebro prav za prav nekaj vsakdanjega; veliko dragocenejše so bile posode, sklede in čaše iz dragocenega kamna: alabastra, ahata, oniksa ali celo iz kristala. — Vrednost ahatovih in onikovih posod je bila neverjetno visoka. Zgodovina beleži, da je posedal znani cesar Nero in konzul Tit Petronij komade iz omenjenega dragocenega kamenja, ki so bili vredni po 300 tisoč tolarjev.

Ko so našli Rimljani v razpokah in ledenikih Alp gorske kristale in so začeli iz teh izdelovati čaše, je presejala njih dragocenost vse druge kovine in žlahtne kamne. Čaša iz gorskega kristala je bila vredna po več tisoč tolarjev in je njeno vrednost v današnji denarni vrednosti sploh nemogoče označiti. Stari Rimljani so bili uverjeni, da so kristali, ki so jih dobivali iz ledenikov, posebne vrste led, ki je bil izpostavljen tako ostremu mrazu, da se sploh ne stali več. Rimski cesar Neron je bil lastnik zbirke nadvse dragocenih kristalnih posod. Ko je zvedel, da je ob cesarsko čast ter moč, si je domišljjal, da bo zadel svoje nasprotnike najbolj v živo s tem, da je razbil dragocenosti.

Pri zapeki, krvnem prenapolnjenju trebuha, kongestijah, bolečinah kolčnih živcev, bolečinah v hoku, zasopljenosti, hudem srčnem utripanju, migreni, šumenju v ušesih, omotici, pobožnosti povzročil naravna »Franz Josefova« grenčica izdatno izpraznjenje črevesa in osvoboditev od občutkov tesnobe. Mnogi zdravniki uporabljajo »Franz Josefovo« vodo tudi pri nadlogah klimakterijalne dobe z največjim uspehom. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špicerijskih trgovinah.

Moderen človek se vedno bolj vrača k narodi. On hoče biti in ostati čvrst, zdrav in prožen. Zato je prvi znak našega časa vse večja razširjenost Fellerjevega prijetno dišečega Elae-fluida iz rastlinskih esenc, in to za notranjo in zunanjo uporabo. Kot pomoč proti revmatizmu, nervoznosti, prehlajenju itd. — Elae-fluid ni drag! V lekarnah in podobnih trgovinah se dobiva že za 6 in 9 Din ter se ga v resnici lahko priporoči. — Po pošti iz lekarne Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341.